

[Prima Pagină](#) > ... > [Proceduri Judiciare](#) > [Videoconferințe](#) > [Obținerea de Probe Prin Videoconferință](#) > [Austria](#)

Obținerea de probe prin videoconferință

Conținut furnizat de

European Judicial Network
(in civil and commercial
matters)

În toate locațiile care dispun de echipamente pentru videoconferințe deținute de Ministerul Justiției, un angajat este responsabil de întreținerea echipamentului pentru videoconferință. Persoana respectivă poate să opereze echipamentul pentru videoconferință și să facă ajustări minore în ceea ce privește setările. Toate echipamentele pentru videoconferință sunt conectate la o unitate centrală în cadrul departamentului informatic al Ministerului Federal al Justiției (BMJ – Bundesministerium für Justiz). De acolo, administratorii echipamentelor de tehnologia informației pot ajusta toate sistemele de videoconferință localizate în Austria.

1 Este posibilă obținerea de probe prin videoconferință fie cu participarea unei instanțe din statul membru solicitant, fie direct de către o instanță din acel stat membru? Dacă da, care sunt procedurile naționale relevante sau normele legislative care se aplică?

Ambele tipuri de obținere de probe prin intermediul videoconferinței sunt posibile și permise în Austria. Dreptul procedural civil austriac este reglementat de Codul de procedură civilă (ZPO – Zivilprozessordnung) în ceea ce privește procedurile contencioase și de Legea privind procedurile necontencioase (AußStrG – Außerstreitgesetz) în ceea ce privește procedurile necontencioase. Dispozițiile referitoare la obținerea de probe se regăsesc în Codul de procedură civilă (articolele 266-389) și în Legea privind procedurile necontencioase (articolul 16, articolul 20 și articolele 31-35, cu trimitere parțială la Codul de procedură civilă), precum și în dispozițiile individuale care reglementează anumite tipuri de proceduri, de exemplu articolul 85 privind obligația de participare la procedurile privind paternitatea. Procedurile naționale relevante și normele juridice sunt descrise în detaliu în răspunsurile la următoarele întrebări și în fișa informativă „[Obținerea probelor - Austria](#)”.

2 Există restricții în ceea ce privește tipul de persoană care poate fi audiată prin videoconferință – de exemplu, această metodă este valabilă numai pentru martori sau și pentru alte persoane cum ar fi experții sau părțile?

În conformitate cu articolul 277 din Codul de procedură civilă (procedurile contencioase) și cu articolul 35 din Legea privind procedurile necontencioase coroborat cu articolul 277 din Codul de procedură civilă (procedurile necontencioase), videoconferința poate fi utilizată pentru obținerea de probe și, prin urmare, inclusiv pentru audierea părților și a martorilor și pentru depozițiile martorilor experți.

În conformitate cu articolul 132a din Codul de procedură civilă (proceduri contencioase) și cu articolul 18 (proceduri necontencioase), instanța poate de asemenea, în anumite condiții, să organizeze o „audiere video”, în care părțile, reprezentanții părților și alte persoane care trebuie să participe la ședință pot participa fără a fi prezente fizic, prin mijloace tehnice de comunicare adecvate pentru transmiterea de cuvinte și imagini. Într-o astfel de audiere, obținerea de probe este limitată la furnizarea de expertize de către experți autorizați. Părțile – și persoanele informate în cadrul procedurilor contencioase în temeiul articolului 258 alineatul (2) din Codul de procedură civilă – pot fi, de asemenea, audiate numai în etapa pregătitoare sau în prima audiere.

3 Ce restricții se impun, dacă este cazul, asupra tipului de probe care pot fi obținute prin videoconferință?

În conformitate cu articolul 277 din Codul de procedură civilă (proceduri contencioase) și cu articolul 35 din Legea privind procedurile necontencioase coroborat cu articolul 277 din Codul de procedură civilă (proceduri necontencioase), videoconferința poate fi utilizată pentru obținerea de probe. Cu toate acestea, impedimente factuale ar putea face imposibil acest lucru, de exemplu atunci când în procesul obținerii de probe trebuie utilizate certificate sau inspecția vizuală.

În ceea ce privește restricțiile privind obținerea de probe în cadrul unei audieri în temeiul articolului 132a din Codul de procedură civilă (proceduri contencioase) și al articolului 18 (proceduri necontencioase), a se vedea întrebarea 2.

4 Există restricții cu privire la locul unde trebuie audiată persoana prin videoconferință – cu alte cuvinte, aceasta trebuie audiată în instanță?

Orice persoană poate fi citată de instanța locală și audiată la sediul acesteia prin videoconferință. Toate instanțele, parchetele și penitenciarele din Austria sunt echipate cu cel puțin un sistem de videoconferință.

5 Este permisă înregistrarea audierilor din cadrul videoconferințelor și, dacă da, este disponibilă această facilitate?

În materie civilă, nu există în legislația austriacă dispoziții generale privind protecția datelor cu caracter personal la înregistrarea audierilor prin videoconferință. Prin urmare, pentru înregistrare este necesar acordul tuturor persoanelor implicate în videoconferință. Este vorba aici despre obținerea indirectă de probe care, în temeiul articolului 12 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 2020/1783 privind obținerea de probe (denumit în continuare „regulamentul”), trebuie să fie efectuată în conformitate cu legislația statului solicitat.

Cu toate acestea, o cerere de obținere directă de probe se formulează în principiu în conformitate cu legislația statului solicitant [articolul 19 alineatul (8) din regulament]. În cazul în care legislația respectivă prevede înregistrarea videoconferințelor fără acordul persoanelor în cauză, acest lucru este admisibil din punctul de vedere al Austriei.

În principiu, audierile realizate prin intermediul videoconferinței pot fi înregistrate prin toate sistemele de videoconferință. În locațiile în care procedurile judiciare sunt în general înregistrate (în multe instanțe penale), echipamentele tehnice existente pot fi utilizate pentru a înregistra audierea prin videoconferință. Audierea poate fi înregistrată în oricare alte locații prin simpla instalare a unui suport de stocare relevant.

6 În ce limbă trebuie să se desfășoare audierea: (a) în cazul în care cererile sunt întocmite în temeiul articolelor 12-14 din Regulamentul privind obținerea de probe și (b) în cazul în care probele se obțin direct în temeiul articolelor 19-21 din Regulamentul privind obținerea de probe?

(a) În temeiul articolului 12 alineatul (2) din regulament, probele trebuie obținute în conformitate cu legislația statului solicitat. Prin urmare, audierea trebuie să fie efectuată în limba germană (în unele instanțe austriece sunt admise, de asemenea, limbile croată, slovenă și maghiară). Instanța solicitantă poate cere utilizarea limbii sale oficiale (sau a oricărei alte limbi) ca parte a unei proceduri speciale pentru executarea cererii sale de obținere de probe. Cu toate acestea, instanța solicitată poate refuza cererea dacă îndeplinirea acesteia nu este posibilă ca urmare a unor dificultăți practice majore [articolul 12 alineatul (3) din regulament].

(b) În temeiul articolului 19 alineatul (8) din regulament, instanța solicitantă trebuie să efectueze obținerea directă de probe în conformitate cu legislația propriului stat membru și, prin urmare, în una dintre limbile oficiale admise de legislația respectivă. Cu toate acestea, în calitate de stat membru solicitat, Austria are dreptul, în temeiul articolului 19 alineatul (4), să solicite utilizarea limbii sale oficiale ca o condiție pentru obținerea de

probe.

7 Dacă este necesară prezența interpreților, cine este responsabil pentru asigurarea acestora și unde ar trebui să se afle aceștia (a) în cazul în care cererile sunt întocmite în temeiul articolelor 12-14 din Regulamentul privind obținerea de probe și (b) în cazul în care probele se obțin direct în temeiul articolelor 19-21 din Regulamentul privind obținerea de probe?

În ceea ce privește obținerea indirectă de probe, indiferent de orice rambursare efectuată în conformitate cu articolul 22 alineatul (2) din regulament, responsabilitatea pentru asigurarea interpreților îi revine, în primul rând, instanței solicitate. Cu toate acestea, instanțele implicate ar trebui să coopereze într-un mod constructiv (la fel ca în alte domenii).

În ceea ce privește obținerea directă de probe, în conformitate cu articolul 20 din regulament, responsabilitatea pentru asigurarea interpreților revine, în primul rând, instanței solicitante. Cu toate acestea, articolul 20 alineatul (2) prevede o obligație de asistență din partea statului membru solicitat.

Decizia privind statul din care trebuie să provină interpreții și locul în care trebuie să fie prezenți aceștia trebuie luată pe baza a ceea ce este adecvat în respectivul caz particular.

8 Ce procedură se aplică pentru organizarea audierii și pentru comunicarea datei și locului acesteia persoanei care urmează a fi audiată (a) în cazul în care cererile sunt întocmite în temeiul articolelor 12-14 din Regulamentul privind obținerea de probe și (b) în cazul în care probele se obțin direct în temeiul articolelor 19-21 din Regulamentul privind obținerea de probe? Pentru ambele opțiuni, ce interval de timp ar trebui alocat în momentul stabilirii datei audierii pentru ca persoana respectivă să poată fi notificată în timp util?

În Austria, persoana care urmează să fie audiată este citată la o audiere prin videoconferință în același mod și respectând aceleași termene de notificare care s-ar aplica în cazul în care aceasta ar fi chemată în fața instanței care instrumentează cauza.

9 Care sunt costurile utilizării de videoconferințe și cum ar trebui plătite acestea?

Nu există tarife pentru apeluri în cazul utilizării videoconferințelor prin intermediul protocolului internet (IP). Pentru videoconferințele realizate prin ISDN, apelanții vor suporta tarifele, la fel ca în cazul unui apel telefonic. Aceste tarife variază în funcție de locația instalației către care se realizează apelul.

10 Ce condiții, dacă acestea există, trebuie să se aplice pentru a se asigura că persoana audiată direct de instanța solicitantă a fost informată cu privire la faptul că audierea va avea loc în mod voluntar?

Aceasta ține, în principal, de responsabilitatea instanței solicitante care are obligațiile prevăzute la articolul 19 alineatul (2) din regulament și care, în majoritatea cazurilor, este cea care invită persoanele în cauză să participe la videoconferință. În cazul în care autoritatea centrală austriacă sau o instanță austriacă observă că este posibil ca articolul 19 alineatul (2) din regulament să fi fost încălcat pe parcursul pregătirii sau al derulării obținerii directe de probe, autoritatea sau instanța trebuie, în cooperare cu instanța solicitantă, să asigure conformitatea cu această dispoziție în mod corespunzător. Angajații instanțelor din Austria sunt instruiți cu privire la aplicarea

Regulamentului (CE) nr. 2020/1783 și, de asemenea, au acces la Ghidul european privind utilizarea videoconferințelor în cadrul procedurilor transfrontaliere prin intermediul rețelei intranet a Ministerului Justiției.

11 Ce procedură există pentru verificarea identității persoanei care urmează a fi audiată?

Identitatea persoanei este verificată, de asemenea, ca parte a audierii [articolul 340 alineatul (1) din Codul de procedură civilă].

12 Care sunt cerințele aplicabile în cazul prestării de jurământ și ce informații sunt necesare de la instanța solicitantă în cazul în care este necesară prestarea unui jurământ în timpul obținerii de probe în mod direct în temeiul articolelor 19-21 din Regulamentul privind obținerea de probe?

Dispozițiile referitoare la depunerea jurământului pentru părți sunt prevăzute la articolele 377 și 379 din Codul de procedură civilă, iar cele pentru martori se regăsesc la articolele 336-338 din Codul de procedură civilă.

Atât părțile, cât și martorii au obligația de a depune un jurământ. În timp ce părțile nu pot fi obligate din punct de vedere juridic să depună un jurământ, martorii pot fi sancționați pentru refuzul ilegal de a depune un jurământ (articolele 325 și 326 din Codul de procedură civilă; pedepsele sunt aceleași ca în cazul refuzului de a depune mărturie și includ amenzi sau până la șase săptămâni de închisoare).

În conformitate cu articolul 288 alineatul (2) din Codul penal (StGB – Strafgesetzbuch), oferirea sau confirmarea unor probe false sub jurământ sau depunerea în alt mod în mod fals a unui jurământ prevăzut în legislația relevantă sunt pasibile de o pedeapsă cu închisoarea cuprinsă între șase luni și cinci ani.

Furnizarea de probe false de către o parte la procedură care nu a depus un jurământ nu este considerată drept infracțiune pasibilă de pedeapsă. Cu toate acestea, un martor care nu a depus jurământ și care furnizează probe false poate fi condamnat la până la trei ani de închisoare [articolul 288 alineatul (1) din Codul penal].

În conformitate cu articolul XL din Legea introductivă la Codul de procedură civilă (EGZPO – *Einführungsgesetz zur Zivilprozessordnung*), la depunerea jurământului trebuie respectate dispozițiile Legii nr. 33 (Textul jurământului și alte formalități) din 3 mai 1868, Monitorul Oficial (RGI.) (a se vedea <https://alex.onb.ac.at/cgi-content/alex?aid=rgb&datum=18680004&seite=00000067>).

În conformitate cu articolul 336 alineatul (1) și cu articolul 377 alineatul (1) din Codul de procedură civilă, persoanele care au fost condamnate anterior pentru declarații false, care nu depășesc vârsta de paisprezece ani sau care au o înțelegere limitată cu privire la natura și semnificația jurământului ca urmare a lipsei de maturitate sau din cauza unei retardări mentale nu sunt în măsură să depună jurământ și, prin urmare, nu pot fi puse sub jurământ.

Dispozițiile menționate anterior referitoare la audierea unui martor sau a unei părți sub jurământ nu pot fi aplicate în cauzele care intră sub incidența Legii privind procedurile necontencioase (articolul 35 din Legea privind procedurile necontencioase).

13 Ce măsuri sunt prevăzute pentru a se asigura că o persoană de contact este prezentă la locul unde se organizează videoconferința cu care instanța solicitantă să poată comunica și pentru a se asigura că o persoană este disponibilă în ziua audierii pentru punerea în funcțiune a echipamentelor de videoconferință și remedierea oricărei probleme tehnice?

În toate locațiile care dispun de echipamente pentru videoconferințe deținute de Ministerul Justiției, un angajat este responsabil de întreținerea echipamentului pentru videoconferință. Persoana respectivă poate să opereze echipamentul pentru videoconferință și să facă ajustări minore în ceea ce privește setările. Toate echipamentele

pentru videoconferință sunt conectate la o unitate centrală în cadrul departamentului informatic al Ministerului Federal al Justiției (BMJ – Bundesministerium für Justiz). De acolo, administratorii echipamentelor de tehnologia informației pot ajusta toate sistemele de videoconferință localizate în Austria.

14 Ce informații suplimentare sunt necesare, dacă este cazul, din partea instanței solicitante?

Următoarele informații trebuie furnizate de instanța solicitantă:

- Adresa IP și/sau numărul ISDN, însoțit de prefix
- Numele, numărul de telefon și adresa de e-mail ale unui angajat din cadrul instanței solicitante care este responsabil cu aspectele tehnice ale echipamentelor de la distanță.

■ Ultima actualizare: 01/09/2025

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.